

eis pacem. Dixerunt enim: Homo sacerdos de semine Aaron venit, non decipiet nos. Et locutus est cum eis verba pacifica: & juravit illis, dicens: Non inferemus vobis malum, neque amicus vestris. Et crediderunt ei. Et comprehenderit ex eis sexaginta viros, & occidit eos in una die secundum verbum, quod scriptum est: Carnes sanctorum tuorum, & sanguinem ipsorum effuderunt in circuitu Jerusalem, & non erat qui sepeliret.

¶ *Tua est potentia, tuum regnum Domine: tu es super omnes gentes: Da pacem Domine in diebus nostris. ¶ Creator omnium Deus, terribilis & fortis, justus & misericors. Da pacem. Gloria Patri. Da pacem.*

SABBATO.

De libro primo Machabæorum.

Lectio i. Cap. 8.

ET audivit Judas nomen Romanorum, quia sunt potentes viribus, & acquiescunt ad omnia que postulantur ab eis: & quicumque accesserunt ad eos, statuerunt cum eis amicitias, & quia sunt potentes viribus. Et audiverunt praelia eorum, & virtutes bonas, quas fecerunt in Galatia, quia obtinuerunt eos, & duxerunt sub tributum: & quanta fe-

cerunt in regione Hispania, & quod in potestatem redegerunt metalla argenti & auri, quæ illic sunt, & possederunt omnem locum consilio suo, & patientia, locaque que longe erant valde ab eis, & reges qui supervenerant eis ab extremis terris, contriverunt, & percusserunt eos plaga magna: ceteri autem dant eis tributum omnibus annis.

¶ Resulsit sol in clypeos aureos, & resplenderunt montes ab eis: Et fortitudo Gentium dissipata est. ¶ Erat enim exercitus magnus valde, & fortis: & appropriavit Judas, & exercitus ejus in praelio. Et.

Lectio ii.

ET elegit Judas Eupoleum filium Joannis, filii Jacob, & Jasonem filium Eleazari, & misit eos Romam constituere cum illis amicitiam & societatem: & ut auferrent ab eis jugum Græcorum, quia viderunt quod in servitute premebant regnum Israel. Et abiierunt Romam viam multam valde, & introierunt curiam, & dixerunt: Judas Machabæus, & fratres ejus, & populus Judæorum miserunt nos ad vos statim vobiscum societatem & pacem, & conscribere nos socios & amicos vestros. Et placuit sermo in conspectu eorum. Et hoc

rescriptum est, quod rescripserunt in tabulis aureis, & miserunt in Jerusalem, ut esset apud eos ibi memoriale pacis & societatis.

¶ Ornaverunt faciem templi coronis aureis, & dedicaverunt altare Domino: Et facta est lætitia magna in populo. ¶ In hymnis & confessionibus benedicebant Dominum. Et facta.

Lectio iii.

Bene sit Romanis, & genti Judæorum, in mari & in terra in æternum: gladiusque & hostis procul sit ab eis. Quod si insiterit bellum Romanis prius, aut omnibus sociis eorum in omni dominatione eorum: auxilium feret gens Judæorum, prout tempus dicaverit corde pleno: & praeliis non dabunt neque ministrabunt triticum, arma, pecuniam, naves, sicut placuit Romanis: & custodiant mandata eorum, nihil ab eis accipientes. Similiter autem & si genti Judæorum prius acciderit bellum, adjuvabunt Romani ex animo, prout eis tempus permiserit.

¶ In hymnis & confessionibus benedicebant Dominum: Qui magna fecit in Israel, & victoriam dedit illis Dominus omnipotens. ¶ Ornaverunt faciem templi coronis aureis, & dedicaverunt altare Domi-

no. Qui magna. Gloria Patri. Qui magna.

Ad Magnificat. Antiphona. Lugēbat autem Judam Israel placenti magno, & dicebat: Quomodo cecidisti potens in praelio, qui salvum faciebas populum Domini?

DOMINICA III.

Octobris.

In primo Nocturno.
De libro primo Machabæorum.

Lectio i.

Cap. 9.

Interea ut audivit Demetrius, quia cecidit Nicanor & exercitus ejus in praelio, apposuit Bacchidem & Alcimum rursus mittere in Judæam, & dextrum cornu cum illis. Et abiierunt viam, quæ ducit in Galgala, & castra posuerunt in Masaloth, quæ est in Arbellis: & occupaverunt eam, & peremerunt animas hominum multas. In mense primo anni centesimi & quinquagesimi secundi, applicerunt exercitum ad Jerusalem: & surrexerunt, & abiierunt in Beteam viginti millia virorum, & duo millia equitum. Et Judas posierat castra in Laiza, & tria millia viri electi cum eo: & viderunt multitudinem exercitus quia multi sunt, & timuerunt valde: & multi subtraxerunt se de castris, & non remanserunt ex eis nisi octingenti viri.

¶ Ad

Adaperiat Dominus cor vestrum in lege sua, & in præceptis suis, & faciat pacem in diebus vestris: Concedat vobis salutem, & reddat vos a malis. **¶** Exaudiat Dominus orationes vestras, & reconcilietur vobis, nec vos deserat in tempore malo. Concedat.

Lectio ij.

ET vidit Judas quod defluxit exercitus suus, & bellum perurgebat eum, & confractus est corde: quia non habebat tempus congregandi eos, & dissolutus est. Et dixit his, qui residui erant: Surgamus, & eamus ad adversarios nostros, si poterimus pugnare adversus eos. Et avertēbant eam, dicentes: Non poterimus, sed liberemus animas nostras modo, & revertamur ad fratres nostros, & tunc pugnabimus adversus eos: nos autem pauci sumus. Et ait Judas: Absit istam rem facere ut fugiamus ab eis: & si appropriavit tempus nostrum, moriamur in virtute propter fratres nostros, & non inferamus crimen glorie nostræ. Et movit exercitus de castris, & secreturunt illis obviam: & divisi sunt equites in duas partes, & suadibularii & sagittarii præbant exercitum, & primi certaminis omnes potentes.

¶ Exaudiat Dominus orationes vestras, & reconcilietur vobis, nec vos deserat in tempore malo: Dominus Deus noster. **¶** Det vobis cor omnibus, ut colatis eum, & faciatis ejus voluntatem. Dominus.

Lectio iij.

Bacchides autem erat in dextero cornu, & proximavit legio ex duabus partibus, & clamabant tubis: exclamaverunt autem & hi, qui erant ex parte Judæ, etiam ipsi, & commota est terra à voce exercitum: & commissum est prælium. Et vidit Judas, quod firmior est pars exercitus Bacchidis in dextris, & convenit cum ipso omnes constantes corde. & contrita est dextera pars ab eis, & persecutus est eos usque ad montem Azoti. Et qui in sinistro cornu erant, viderunt quod contritum est dextrum cornu, & secuti sunt post Judam, & eos qui cum ipso erant, à tergo: & ingravatum est prælium, & ceciderunt vulnerati nulli ex his, & ex illis. Et Judas cecidit, & ceteri fugerunt. Et Jonathan & Simon tulerunt Judam fratrem suum, & sepelierunt eum in sepulchro patrum suorum in civitate Modin. Et fleverunt cum omnis populus Israel planctu magno.

Et. Con.

¶ Congregati sunt inimici nostri, & gloriantur in virtute sua: contere fortitudinem illorum Domine, & disperge illos: Ut cognoscant, quia non est alius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster. **¶** Disperge illos in virtute tua, & destrue eos protectores noster Domine. Ut. Gloria Patri.

In secundo Nocturno.

Ex libro Officiorum sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 1. cap. 41.

Lectio iv.

Quia fortitudo non solum secundis rebus, sed etiam adversis probatur, spelemus Judæ Machabei exitum. Is enim post victum Nicanorem, regis Demetrii ducem, sociorior adversus viginti milia exercitus regis, cum octingentis viris bellum adorsus, volentibus his cedere, ne multitudine opprimerentur, gloriosam magis mortem, quam turpem fugam suavit. Ne crimen, inquit, nostræ relinquamus glorie: ita commisso prælio, cum à primo ortu diei in vesperam dimicaretur, dextrum cornu, in quo validissimam manum adverserit hostium, aggressus, facile avertit. Sed dum fugientes sequitur, à tergo vulneri locum præbuit itaque gloriosam triumphis mortem invenit.

¶ Impetum inimicorum ne timueritis: memores estote, quomodo salvi facti sunt patres nostri. **¶** Et nunc clamemus in cælum, & miseretur nostri Deus noster. **¶** Mementote mirabilia ejus, quæ fecit Pharaoni, & exercitum ejus in mari Rubro. Et nunc.

Lectio v.

Quid Jonathan fratrem ejus attexam, qui cum parva manu adversus exercitus regios pugnans, desertus à suis, & cum duobus tantum reliquis, reparavit bellum, averit hostem, fugitantes suos ad societatem revocavit triumphum? Habes fortitudinem bellicam, in qua non mediocriter honesti ac decori forma est, quod mortem servituti præferat ac turpitudini. Quid autem de Martyrum dicam passionibus? Et ne longius evagetur, non minorem de superbo rege Antiocho Machabei pueri revexerunt triumphum, quam parentes proprii: siquidem illi armati, isti sine armis victurunt.

¶ Congregate sunt Gentes in multitudine, ut dimicent contra nos, & ignoramus quid agere debeamus: Dominus Deus, ad te sunt oculi nostri, ne pereamus. Tu scis que cogitant in nos: quomodo poterimus subsi-

sc4